

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1068: Chỉ Cần Thấu Rõ Đạo Lý, Nhận Chuẩn Phương Hướng, Thì Cứ Thế Mà Thăng Tiến

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 093)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chỉ cần thấu rõ đạo lý, nhận chuẩn phương hướng, thì cứ thế mà thăng tiến.】

Đây gọi là chân tinh tấn. Chúng ta bình thường nói tinh tấn, thế nào là tinh tấn? Đây chính là chân tinh tấn. Chỗ này nói thì rất dễ dàng, nhưng trên thực tế lại quá khó! Đạo lý quý vị đã thấu rõ chưa? Phương hướng rốt cuộc là ở đâu? Nếu quý vị lý không sáng tỏ, phương hướng nắm không rõ ràng, tu mù luyện sáng thì không được. Ngày nay nói lời thành thật, tám vạn bốn ngàn pháp môn, bất luận là tông phái nào cũng đều có vấn đề. Vấn đề nằm ở chỗ nào? Lý không sáng tỏ, phương hướng không rõ ràng, tu học không biết bắt tay vào từ đâu, đây là lời hết sức chân thật. Hiện nay có rất nhiều người thích tham thiền, nhưng thế nào là thiền, họ lại không biết. Người xưa còn có “dã hồ thiền” (Thiền của loài chồn hoang) (*), họ hiện tại ngay đến “dã hồ thiền” cũng chẳng bằng, quý vị nói xem có đáng buồn hay không? Thế nào là thiền còn không biết, thì thật sự là tu mù luyện sáng. Chẳng phải đọa vào trong vọng tưởng, thì là đọa vào trong vô minh, công phu không đắc lực, tinh thần và thời gian đều lãng phí hết, điều này thật sự rất đáng tiếc.

Duy chỉ có pháp môn niệm Phật này là dễ dàng, chỉ cần không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn, đó chính là nhắm thẳng một đường mà tiến. Lý luận quý vị hiểu cũng tốt, không hiểu cũng chẳng sao, nếu quý vị muốn thật sự đạt được lợi ích, thật sự có được chỗ tốt, thì quý vị cứ một câu “A Di Đà Phật” mà niệm đến cùng, chắc chắn không sai! Vậy có cần nghe kinh nữa không? Không cần nghe nữa. Quý vị nghe kinh để làm gì? Vì sao lại bảo quý vị đến nghe kinh? Là bởi vì quý vị vẫn chưa “lão thật” (thật thà), quý vị vẫn chưa chịu một lòng một dạ niệm Phật, nên mới bảo quý vị đến nghe kinh. Lúc bắt đầu

giảng “Kinh Kim Cang” tôi đã từng thưa cùng đại chúng, vì sao lại giảng “Kinh Kim Cang”? Vì quý vị niệm Phật không lão thật, không chịu buông xuống. Vì sao không chịu buông xuống? Vì chưa nhìn thấu. Mục đích của “Kinh Kim Cang” là ở đâu? Là giúp đỡ chúng ta nhìn thấu, buông xuống. Nhìn thấu, buông xuống rồi, quý vị sẽ lão thật, quý vị sẽ chịu thẳng một đường mà tiến, như vậy mới có thể thành tựu. Cho nên, người thật sự dụng công, người thật sự muốn thành tựu, thì sẽ được chư Phật hộ niệm, Long Thiên bảo hộ, quý vị sẽ không gặp phải tai nạn; tai nạn đâu giáng xuống trước mắt, cũng không có phần của quý vị, quý vị có Phật Bồ Tát bảo hộ, quý vị chẳng cần phải tìm một nơi để lánh nạn. Quý vị vẫn còn muốn tìm một nơi để lánh nạn, quý vị thử nghĩ xem, quý vị nhất định là có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng sanh, tướng thọ giả, vậy thì quý vị nhất định sẽ gặp nạn. Khi nào quý vị vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả, thì còn có nạn gì nữa? Không còn nữa. Tất cả tai nạn đều tiêu trừ hết, đều không còn nữa, quý vị phải tường tận đạo lý này. Dụng công, về nhà dụng công là được rồi; niệm Phật, một mình niệm là được rồi. Trong quá khứ, chúng ta thường nói mọi người tụ họp lại cùng nhau cộng tu, cộng tu có nhân duyên của cộng tu, có điều kiện của cộng tu. Thời xưa nhân duyên ấy rất tốt, được! Hiện tại nhân duyên không tốt. Ngày nay người đến cộng tu đông, rầm rầm rì rì, chuyện nhà anh Trương dài, chuyện nhà anh Lý ngắn (thị phi nhân ngã), đây sao gọi là cộng tu được? Nếu nói đó là cộng tu, thì là tu lục đạo luân hồi, chứ không phải tu Tây Phương Tịnh độ. Tây Phương Tịnh độ là tu tâm thanh tịnh, ở cùng với nhiều người như vậy, mắt nhìn thấy, tai nghe thấy, miệng nói ra, toàn là những lời phiếm luận vô bổ của tâm tạp loạn, tâm làm sao có thể tĩnh lại được! Không nói chuyện, quý vị đã Phật thất giữ phép “chỉ ngữ” (Ngừng nói chuyện), quý vị không nói chuyện, nhưng mắt quý vị vẫn nhìn thấy, trong tâm quý vị vẫn khởi vọng tưởng, chỉ là không nói ra mà thôi, quý vị vẫn là không thanh tịnh.

Cho nên hiện tại thật sự tu hành, nói lời thành thật, hãy về nhà mà niệm Phật, tự tu một mình. Tu một mình, có đôi lúc tinh thần vực không nổi, phải nương tựa đại chúng, người xưa gọi là sợ bản thân lười biếng trễ nải, cho nên mọi người tu hành cùng nhau, để khích lệ lẫn nhau; thấy người khác niệm Phật, mình không niệm thì thấy ngại ngừng, ý nghĩa của cộng tu chính là ở chỗ này. Hiện nay biến chất rồi, hiện nay cái chỗ tốt này không còn nữa, ở cùng nhau trái lại càng rắc rối. Bản thân tinh thần vực không nổi thì phải làm sao? Hiện tại có cách, có máy niệm Phật, có băng ghi âm, cái này rất đáng tin cậy, nó sẽ không

kiếm chuyện rắc rối cho quý vị. Đặc biệt là máy ghi âm niệm Phật hiện nay, lại còn có máy nghe mang theo người, quý vị đeo tai nghe vào, quý vị ở nhà niệm Phật từ sáng đến tối, quý vị xem, vừa không trở ngại công việc, lại vừa không chướng ngại người khác, người nhà không niệm Phật, quý vị cũng không làm phiền họ. Nếu vọng tưởng của quý vị nhiều, quý vị hãy mở âm thanh lớn lên, khi mở lớn, bên ngoài có tiếng gì cũng đều không nghe thấy, còn tốt hơn cả niệm Phật đường! Dùng âm thanh lớn để ép vọng tưởng xuống, hàng phục vọng tưởng. Khi tâm đã thanh tịnh, thì có thể mở nhỏ lại một chút, hoặc là khi cần chú tâm vào việc khác, âm thanh mở nhỏ một chút, vẫn có thể nghe được tiếng bên ngoài; không muốn nghe âm thanh bên ngoài, thì mở âm thanh lớn lên một chút, cực kỳ tốt, tốt hơn bất cứ điều gì. Hiện nay tận dụng những công cụ khoa học này, bản thân thật sự dụng công, quả thực rất đắc lực, điều này so với đã tinh tấn Phật thất còn tốt hơn rất nhiều. Quý vị niệm từ sáng đến tối, thật đúng như trong “Kinh Kim Cang” đã nói: “Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu, mà sanh tâm ấy). Sanh tâm chính là tu tất cả thiện pháp, quý vị từ sáng đến tối làm việc thấy đều là thiện pháp, đều là giúp đỡ người khác, đều là làm lợi ích cho đại chúng, nhưng tâm địa của chính mình lại thanh tịnh, mây trần không nhiễm, trong tâm chỉ có một câu A Di Đà Phật, quý vị nói xem phương pháp này tốt biết bao!

Tôi học Phật đã hơn bốn mươi năm rồi, trong hơn bốn mươi năm nay, những gì tôi nhìn thấy, những gì tôi tiếp xúc, những gì tôi cảm nhận được, tôi cảm thấy đạo tràng nhỏ thì tốt hơn đạo tràng lớn. Người càng đông càng phức tạp, chuyện rắc rối càng nhiều, cho nên đạo tràng cần phải nhỏ, càng nhỏ càng tốt, người càng ít càng tốt. Quý vị thử nghĩ xem, Tổ sư thời xưa của Tịnh Độ Tông chúng ta là Đại sư Huệ Viễn, Ngài là người thời Đông Tấn, niệm Phật đường đầu tiên là được kiến lập tại Lô Sơn, tỉnh Giang Tây. Lúc bấy giờ đồng tu của Ngài tính ra cũng không ít, gồm một trăm hai mươi ba người, đây mới gọi là đạo tràng, chứ không phải tùy tiện ai đến cũng được. Thời của Đại sư Viễn Công, còn có một người rất nổi tiếng là Tạ Linh Vận, vị này quý vị đã từng đọc thấy trong lịch sử, văn chương của ông ấy viết rất hay. Tạ Linh Vận đã từng đến Lô Sơn bái phỏng Đại sư Viễn Công, muốn tham gia Liên xã của Ngài, nhưng Ngài không đồng ý, cự tuyệt ông ấy, không cho ông tham gia. Quý vị xem niệm Phật đường của Viễn Công, muốn vào trong đó không phải dễ dàng như vậy, cứ muốn đến niệm Phật là đến niệm, làm gì có chuyện dễ dàng như thế! Cần phải duy trì một hoàn cảnh thanh tịnh, tâm quý vị có thanh tịnh

hay không? Tâm quý vị không thanh tịnh, quý vị đừng đến. Tà Linh Vận vì sao lại bị cự tuyệt? Vì tâm không thanh tịnh, thích viết văn chương, thích làm thơ, trong đầu toàn chứa đầy những thứ này, chuyên khởi vọng tưởng, tập khí của văn nhân quá nặng, sẽ ảnh hưởng đến tâm thanh tịnh của mọi người, nên Viên Công cự tuyệt ông. Còn Đào Uyên Minh, Đại sư Huệ Viễn của chúng ta lại rất hoan nghênh ông, nhưng Đào Uyên Minh lại không tham gia, không tham gia Liên xã. Liên xã lúc đó chỉ có một trăm hai mươi ba người. Chúng ta xem trong cuốn “Tây Phương Xác Chỉ”, đạo tràng của Bồ Tát Giác Minh Diệu Hạnh chỉ có mười hai người.

Ở trong thời đại hiện nay, điều này rất đáng để chúng ta phản tỉnh, rất đáng để chúng ta nghiên cứu. Quý vị hãy tự mình suy nghĩ thật kỹ, người ít thì tốt, đạo tràng nhỏ cố định [số lượng] chừng đó người, thật sự dụng công. Người ít, đạo tràng nhỏ, chi tiêu ít thì dễ duy trì, không cần phải lôi kéo tín đồ, lôi kéo tín đồ rồi nghĩ cách tìm tiền để nuôi đạo tràng, quý vị thử nghĩ xem đó là đạo gì? Nghĩ đủ mọi cách để lôi kéo tín đồ, thậm chí là không từ thủ đoạn, quý vị thử nghĩ xem họ mang tâm gì? Tham - Sân - Si - Mạn. Họ là đạo gì? Tam ác đạo (Ba đường ác). Đạo tràng đó chính là tam ác đạo, đó không phải là Phật đạo, không phải là Bồ Tát đạo. Phật đạo là tâm bình đẳng, Bồ Tát đạo là tâm Lục độ. Hiện nay đạo tràng rất nhiều, quý vị phải nhìn cho rõ đó là đạo nào, hồ đồ lú lẫn mà bước vào đó, thì thật là nguy to! Nếu đó là địa ngục đạo, thì rắc rối lớn rồi! Nhất định phải nhận thức cho thật rõ ràng. Những điều tôi nói với đại chúng, câu câu thấy đều là lời chân thật, cho nên quý vị phải biết, đạo tràng của Tây Phương Cực Lạc thế giới là ở ngay trong nhà quý vị, không ở nơi nào khác, một chiếc máy nghe mang theo người, đó chính là đạo của Tây Phương Cực Lạc thế giới, cần phải hiểu rõ những đạo lý này.

Chú thích:

(*) **Dã hồ thiên (Thiên chồn hoang):** Thuật ngữ Phật giáo xuất phát từ công án Thiền sư Bách Trượng độ thân chồn. Ám chỉ những người tu thiền lạc vào tà kiến (như bác bỏ luật nhân quả), hoặc những kẻ chưa ngộ đạo nhưng dùng lời lẽ huyền diệu sáo rỗng để gạt người. Lão Hòa thượng có ý quở trách người thời nay tu hành thiếu công phu định lực, rơi vào vô minh vọng tưởng, nên ngay cả cảnh giới thiên định (dù là tà thiên) của người xưa cũng không sánh bằng.